

[Socialministeren.]

mere end 70 Dage, kun sluttede sig til den foregaaende Bestemmelse om Hjælpen til ugifte arbejdsløse under 21 Aar. Nej, det er desværre af økonomiske Grunde ikke muligt at yde Hjælp heller til andre i mere end de 70 Dage indenfor det angivne Tidsrum; det samme gælder ogsaa i det i Stykke 3 omtalte Tilfælde.

Dernæst fremkom den ærede Ordfører med en længere Udvikling om Hjælpens Forhold til, om Fagene var kriseramte eller ej, og han stillede mig det direkte Spørgsmaal, om alle de 6 Krisefonds, vi har i Øjeblikket, er i Virksomhed. Jeg skal derom oplyse, at de 5 er i Virksomhed, medens den 6te, Skraatobaksarbejdernes Krisefond, ikke for Tiden er i Virksomhed. Men i øvrigt kan jeg ikke ved et Lovforslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse lægge den samme Vægt som den ærede Ordfører paa, om vedkommende Fag er kriseramt eller ej. Der er her Tale om en Hjælp til det enkelte Medlem, hvis økonomiske Forhold kan være lige vanskelige, hvis Nød, Sult, Elendighed, hvad De vil, kan være akkurat lige stor, hvad enten det Fag, han hører til, er kriseramt eller ikke, og navnlig under Hensyn til, at en Mængde, Tusinder af Arbejdere i Aarevis har været ramt af kronisk Arbejdsløshed, kan det ikke ved en Lovgivning af denne Art være afgørende, om vedkommende Fag er kriseram, eller det ikke er kriseram.

Naar endelig den ærede Ordfører for Venstre næsten hele Tiden talte, som om disse Penge vilde blive sparet, hvis dette Forslag blev forkastet, idet han stadig talte om Understøttelse og Understøttelse, vil jeg dog gøre ham opmærksom paa, at under Forudsætning af, at Arbejdsløsheden bliver stigende og Krisen vedvarer, kan det vel nok siges at være tvivlsomt, om ikke det offentlige alligevel kommer til at give omtrent det samme Beløb ud, men ganske vist gennem Hjelpekasserne eller i stigende Grad gennem Fattigvæsenet, og at derfor det vigtigste ved dette Forslag er, at det i vid Udstrækning sikrer de arbejdsløse en Hjælp under saadanne Former, som man samfundsmæssigt kan være bekendt, medens Venstre altsaa foretrækker at stemme imod og dermed henvise de arbejdsløse til Hjelpekassernes eller Fattigvæsenets rent skønmæssige Almissehjælp.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte, at det Tilskud til Amternes Sygehusudgifter, der her stilles Forslag om, ikke vilde betyde noget nævne-

værdigt for Amtene. Jeg vil gerne sige om hele dette Forhold, at jeg personlig mener, at Hjælpen til Nedsættelse af de kommunale Udgifter kunde gives saaledes, at den gav Lettelser paa en rigtigere og retfærdigere Maade, end det her bliver Tilfældet, navnlig hvis Hjælpen i højere Grad samledes om de haardest bebyrdede Kommuner. Men selv om jeg mener dette, vil jeg dog hertil føje, at det er ganske uberettiget at sige, at denne Hjælp ingen nævneværdig Betydning vil faa for Amtene. Det ærede Medlem kan jo vende sig til det Amt, han selv kender bedst, Viborg Amt. Jeg vil antage, at Viborg Amt efter dette Forslag kan faa en Støtte paa et Sted mellem 200 000 og 250 000 Kr. Tror det ærede Medlem ikke, det har nogen Betydning for et Amt som Viborg Amt, i hvis Amtsråd man har ført svære Kampe om, hvorvidt man skulde udskrive 200 000—300 000 Kr. paa det ene eller det andet Grundlag, at Skatterne simpelt hen kan nedskrives med et saadant Beløb?

En anden Bemærkning, det ærede Medlem kom med, vil jeg gerne hæfte mig et Øjeblik ved. Det ærede Medlem sagde, at det, vi trængte til nu, ikke var nye Skatter. Jeg tror, at det, vi trænger til her i Landet i Øjeblikket, er, at Borgere, der er ved at segne under Byrder, Vanskeligheder af forskellig Art, faar Hjælp af andre Borgere til at bære disse Byrder og Vanskeligheder. At denne Hjælp og Støtte kun kan ydes ved, at andre, som har Styrke dertil, yder Bidrag dertil, er en Selvfølge. Det er ogsaa erkendt af det Parti, det ærede Medlem tilhører. I denne Sommer er der paa en Række Møder i Landet af Venstretalere sagt, at man meget vel kunde tænke sig at gaa til en Forøgelse af Indkomstskatten. Det samme har Venstres Fører i Folketinget for faa Dage siden ogsaa udtalt i Sønderjylland. Og hvis vi tager de Forslag frem, som Venstre har stillet, vil det vise sig, at man ogsaa i dem har regnet dermed. Tager vi det Ændringsforslag, der er stillet i Folketinget, vil vi se, at Afsnit B. § 1 forudsætter, at der skal skaffes nye Midler for 5 Mill. Kr.; Afsnit B. § 2 forudsætter, at der skal skaffes Midler for 10 Mill. Kr., samme Afsnit § 4 forudsætter, at der skal skaffes Midler for yderligere 5 Mill. Kr., i alt 20 Mill. Kr. Den Lettelse, som Venstre her foreslaar, har Venstrepartiet ikke stillet noget som helst Dækningsforslag til. Og vender man sig til Afsnit A. i Ændringsforslaget, vil man se, at i § 5, Akkordforslaget, er der Adgang til Eftergivelse af Kommuneskatter, ligesom man vil se, at § 11, som den